

Bemærkninger til forslaget

Til trods for mange familiers ønsker om valgfrihed på børnepasningsområdet har det i mange år ikke været muligt at skabe flertal derfor i Folketinget.

Forslagsstillerne foretrækker generelt fradragsordninger frem for tilskudsordninger. Det må dog konstateres, at der ikke i det nuværende Folketing er flertal for dette synspunkt.

Der var imidlertid heller ikke flertal for det lovforslag (L 82, folketingsåret 1992-93, se Folketingstidende 1992-93, forhandlinger sp. 1141, 2091 og 8076, tillæg A sp. 2143 og tillæg B sp. 1055), der blev fremsat af Venstre og Det Konservative Folkeparti i sidste folketingsår, og som blandt andet gik ud på at give kommunerne mulighed for at give et økonomisk tilskud til de forældre, der vælger en privat pasningsordning eller selv at passe deres børn.

Der er dog siden fremkommet en række politiske tilkendegivelser, der udtrykker vilje til at give forældrene en reel valgmulighed mellem privat og offentlig børnepasning. Således har ordføreren for Kristeligt Folkeparti under en debat i Folketinget erklæret sig enig i dette mål, ligesom ordføreren fra Socialdemokratiet opfordrede Venstre og Det Konservative Folkeparti til at fremsætte et forslag for at få en ny drøftelse af problemstillingen og finde saglige belæg for at støtte ideen.

Senest har økonomiminister Marianne Jelved givet udtryk for de samme synspunkter. I et interview har hun erklæret, at børnepasningsgarantien skal tilrettelægges, så forældrene får en reel valgmulighed.

Det forudsættes, at tilskuddet vil kunne udbetales uafhængigt af, om barnet står på venteliste til et dagtilbud eller ej. Er barnet i alderen 24 uger til 2 år, kan et offentligt dagtilbud ikke samtidig benyttes. For et barn i alderen 3-8 år kan der højst benyttes en halvdagsplads i offentligt dagtilbud.

Tilskuddet medfører ingen ændring i kommunens forpligtelse efter bistandslovens § 69 til at sørge for det nødvendige antal dagtilbudspladser. Men for forældre i kommuner, der indfører tilskuddet, vil der opstå større økonomisk uafhængighed til at vælge netop den pasning af børnene, de ønsker, idet tilskuddet vil kunne anvendes på forskellige måder, helt afhængigt af den enkelte families behov.

For eksempel kan det bruges i forbindelse med aflønning af en privat dagplejer efter bistandslovens § 63 eller en hushjælp. Uanset hvilken pasningsform forældrene foretrækker, vil den betaling, de selv skal yde, svare til forskellen mellem prisen på pasningsforanstaltningen og det kommunale børnepasningstilskud. Tilskuddet vil endvidere kunne bruges som en slags lønkomensation i forbindelse med, at forældrene selv varetager pasningen i stedet for begge at være fuldtids udearbejdende.

Muligheden for, at forældrene bruger tilskuddet som lønkomensation i forbindelse med en reduktion i arbejdstiden, hvor de selv varetager pasningen eller en del af den, vil imødekomme mange forældres ønsker om at kunne være mere sammen med børnene.